

Η Αγία Τσαρική οικογένεια (μοναδικό βίντεο)

/ Γενικά

Μητροπολίτης Μόσχας Μακάριος (1917):

*“Ο Τσάρος έλαβε επάνω του την
ενοχή του ρωσικού λαού
και ο λαός συγχωρείται!...”*

Ο άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης τον Ιανουάριο του 1901 είδε ένα τρομαχτικό όραμα, στο οποίο ο άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ του έδειξε μια σειρά από φρικαλέες καταστροφές, που κορυφώθηκαν με τη θέα του Αντιχρίστου, της ανόδου και της

πτώσης του. Κατά τη διάρκεια του οράματος, ο άγιος είδε και τα βάσανα της πατρίδας του υπό το ζυγό των μπολσεβίκων. Και μέσα στα άλλα:

«...Είδα ένα αυτοκρατορικό παλάτι, γύρω από το οποίο έτρεχαν σκυλιά. Άγρια τέρατα και σκορπιοί ούρλιαζαν και επιτίθονταν έχοντας προτεταμένα τα δόντια τους. Και είδα τον Τσάρο να κάθεται σ' ένα θρόνο. Το πρόσωπό του ήταν χλωμό, άλλα ανδρείο. Έλεγε την ευχή του Ιησού.

Ξαφνικά έπεσε σαν νεκρός άνθρωπος. Το στέμμα του έπεσε. Τα άγρια θηρία, οι σκύλοι και οι σκορπιοί τσαλαπάτησαν τον βασιλιά. Ήμουν φοβισμένος και έκλαιγα πικρά. Ο γέροντας με πήρε από το δεξί ώμο. Είδα μια φιγούρα σαβανωμένη στα άσπρα - ήταν ο Νικόλαος ο Β΄. Στο κεφάλι του ήταν ένα στεφάνι από πράσινα φύλλα, και το πρόσωπό του ήταν άσπρο και κάπως ματωμένο. Φορούσε ένα χρυσό σταυρό γύρω από το λαιμό του και ψιθύριζε ήσυχα μια προσευχή. Και μετά μου είπε με δάκρυα: «Προσευχήσου για μένα, Πάτερ Ιωάννη. Πες σε όλους τους Ορθοδόξους Χριστιανούς ότι εγώ ο Τσάρος - μάρτυρας, πέθανα ανδρείως για την πίστη μου στο Χριστό και την Ορθόδοξη Εκκλησία. Πες στους Άγιους Πατέρες ότι πρέπει να κάνουμε μια Παννουχίδα για μένα τον αμαρτωλό, άλλα δεν θα υπάρξει τάφος για μένα!».

Σύντομα όλα έγιναν άφαντα στην ομίχλη. Έκλαψα πικρά προσευχόμενος για τον Τσάρο-μάρτυρα...»

Ο άγιος Νεκτάριος της Όπτινα (1853-1928) προφήτευσε το 1917, πριν την Οκτωβριανή Επανάσταση:«Χαλεποί καιροί έρχονται σύντομα. Στον κόσμο ο αριθμός έξι έχει περάσει και ο αριθμός επτά πλησιάζει... Να είστε σιωπηλοί, υπομονετικοί. Το έτος 1918 θα είναι ακόμη χειρότερο. Ο τσάρος και ολόκληρη η οικογένειά του θα βασανισθούν και θα δολοφονηθούν.

Μια ευσεβής ψυχή είδε ένα αποκαλυπτικό όνειρο: Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός καθόταν σ' ένα θρόνο και γύρω του ήταν οι δώδεκα Απόστολοι. Εν τω μεταξύ φρικτά βάσανα και θρήνοι ακούγονταν από την γη. [...] Αίφνης ο Τσάρος παρουσιάστηκε μπροστά στον θρόνο του Χριστού με στεφάνι μεγαλομάρτυρος... Μάλιστα! Αυτός ο Τσάρος θα γίνει μεγαλομάρτυρας.

Αν δεν μετανοήσουμε και δεν επιστρέψουμε στον Θεό, τότε όχι μόνο η Ρωσία, μα ολόκληρη η Ευρώπη θα καταρρεύσει. Η ώρα της προσευχής έχει έρθει».

Τα παραπάνω κατέθεσε ο Β. Σούστιν, πνευματικό παιδί του αγίου Νεκταρίου, και καταγράφονται στη βιογραφία του (Όσιος Νεκτάριος, Ο τελευταίος μεγάλος στάρετς της Όπτινα, έκδ Σταυροπηγιακής και Συνοδικής Ι. Μονής Οσίου Συμεών του Ν. Θεολόγου, Κάλαμος Αττικής 2003, σελ. 83-86).

Η αγιότητα του αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ ανακηρύχθηκε επί των ημερών του τσάρου Νικολάου, το 1903. «Είναι αξιοσημείωτο και εκπληκτικό, ότι ο Όσιος Σεραφείμ είχε γράψει μια επιστολή, και είχε δώσει εντολή να επιδοθή αυτή στον τρίτο Τσάρο από την εποχή του, όταν θα επισκεφθή το Σάρωφ. Πράγματι, όταν ο Νικόλαος επεσκέφθη το Σάρωφ κατά την Ανακύρυξι του Αγίου, εδόθη εις αυτόν η επιστολή, η οποία εφυλάσσετο στην Μονή του Ντιβέγιεβο. Την εδιάβασε, αλλά δεν είπε ποτέ σε κανέναν το περιεχόμενό της· το πιθανότερο είναι, ότι ανεφέρετο στο Μαρτύριό του» [Βλ. «Οι Ρώσοι Άγιοι Νεομάρτυρες και ο Τσάρος Νικόλαος Β΄», Μέρος Β΄.

«Άλλωστε, ένα συγκλονιστικό γεγονός, κατά την ημέρα της Ανακηρύξεως (19.7.1903) του Οσίου Σεραφείμ, δεν αφήνει περιθώρια αμφιβολίας. Όταν το βασιλικό ζεύγος επισκέφθηκε την γυναικεία Μονή του Ντιβέγιεβο, συνωμίλησε κατ' ιδίαν με την Οσία Παρασκευή του Σάρωφ (Πάσσα Σαρώφσκαγια, † 22.9.1915), μία γνωστή διορατική εν Χριστώ Σαλή. “Η Πάσσα είχε την συνήθεια να προσφέρη τσάϊ στους επισκέπτες της. “Παρηγορούσε” αυτούς που μια δυστυχία τους παραμόνευε, βάζοντας πολύ ζάχαρη στο φλυτζάνι τους. Όταν εξήλθαν από το κελλί της, η συνοδεία των έμεινε κατάπληκτη από τα αλλοιωμένα χαρακτηριστικά του Τσάρου και την ωχρότητα του προσώπου του. Δεν απεκάλυψε σε κανέναν αυτά που η “Σαλή” του είχε ειπεί”.

Αργότερα, η υποτακτική της μακαρίας Παρασκευής εφάνέρωσε, ότι η Γερόντισσά της είχε αποκαλύψει στον Τσάρο την τύχη της Ρωσίας, το μαρτύριό του και την καταστροφή της Εκκλησίας· επίσης τον είχε προτρέψει να παραιτηθή μόνος του από τον θρόνο και του είχε επιδώσει ένα δέμα με πολλή ζάχαρη, επειδή “θα είχε να κάνει μεγάλο ταξίδι...”» («Οι Ρώσοι Άγιοι Νεομάρτυρες...», ό.π., Μέρος Δ΄).

Οι παραπάνω προφητείες εμπλέκουν τρεις από τους σημαντικότερους πνευματικούς πατέρες του ρωσικού λαού κατά το 19ο και 20ό αιώνα, τους αγίους Σεραφείμ του Σάρωφ, Ιωάννη της Κρονστάνδης και Νεκτάριο της Όπτινα, καθώς και την αγία Παρασκευή του Ντιβέγιεβο (γυναικείας μονής, που ιδρύθηκε υπό την πνευματική καθοδήγηση του αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ). Ακόμη κι αν υποθέσουμε ότι πρόκειται για μύθους, επινοημένους μετά τη δολοφονία των τσάρων, θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι ένας λαός δεν πλάθει μύθους που αγιοποιούν τον τύραννό του, δηλ. τον εχθρό του.

Ας δώσω ένα περιθώριο δικαίωσης σ' εκείνους που πιστεύουν πως ο λαός μπορεί να τιμήσει κάποιον ως άγιο πλάθοντας μύθους γι' αυτόν κι όχι βασισμένος σε πραγματικά γεγονότα που φανερώνουν αγιότητα. Ακόμη και σε μια τέτοια υποθετική περίπτωση, το λιγότερο που πρέπει να δεχτούμε είναι ότι ο λαός έχει μετατρέψει τον άνθρωπο εκείνο σε σύμβολο της ελευθερίας του από μια σκληρή τυραννία. Πάλι λοιπόν πρόκειται για μια «αγιοποίηση» που γίνεται από το λαό και δεν επιβάλλεται «άνωθεν».

Οι προφητείες αυτές, αν μεν είναι αληθινές (πολύ πιθανόν), αποτελούν σοβαρές επιβεβαιώσεις της αγιότητας της τσαρικής οικογένειας, ενώ, αν είναι μύθοι, αποτελούν σοβαρή ένδειξη της έντονης ιδέας που είχαν οι ορθόδοξοι Ρώσοι για τον τελευταίο τσάρο ως μάρτυρα.

Το ίδιο ισχύει και για την παρακάτω προφητεία:

Κατά το 1917, ο μητροπολίτης Μόσχας Μακάριος, προκάτοχος του αγίου Τύχωνα, είδε κατά σειράν τα εξής προφητικά όνειρα:

«Είδα έναν αγρό. Ο Σωτήρας μας [σ.σ. ο Χριστός] προχωρούσε σε ένα μονοπάτι. Τον ακολούθησα, λέγοντας: “Κύριε, Σε ακολουθώ”. Στράφηκε προς εμένα και είπε: “Ακολούθησέ με”. Τελικά, ήλθαμε μπροστά σε μία πελώρια ασπίδα στολισμένη με αστέρια. Στο κατώφλι ο Σωτήρας πάλι στράφηκε προς το μέρος μου και επανέλαβε: “Ακολούθησέ με”. Και εισήλθε σε ένα θαυμάσιο περιβόλι. Εγώ σταμάτησα στὸ κατώφλι. Τότε ξύπνησα. Μετά από λίγο πάλι κοιμήθηκα και είδα, ότι ήμουν μέσα στην ασπίδα και μπροστά μου ήσαν ο Σωτήρας με τον Τσάρο Νικόλαο, προς τον οποίο είπε: “Βλέπεις στα χέρια μου δύο ποτήρια. Το ένα είναι πικρό για τον λαό σου, το άλλο είναι για σένα”. Ο Τσάρος εγονάτισε και για πολλή ώρα παρακαλούσε τον Κύριο να του επιτρέψει να πιη το πικρό ποτήριο μαζί με τον λαό του. Στην αρχή ο Κύριος δεν συμφωνούσε, αλλά ο Τσάρος ικέτευε Αυτόν ενοχλητικά. Επί τέλους, ο Σωτήρας ετράβηξε από το πικρό ποτήριο ένα μεγάλο πυρακτωμένο κάρβουνο και ετοποθέτησε αυτό στο χέρι του Τσάρου. Τότε, αυτός άρχισε να μετακινή το κάρβουνο από το ένα χέρι στο άλλο και ταυτοχρόνως άρχισε το σώμα του να λάμπη και τελικά έγινε όλο φωτεινό.

Τότε ξύπνησα πάλι. Ξανακοιμήθηκα και είδα ένα μεγάλο αγρό σκεπασμένο με άνθη. Στην μέση ήταν ο Τσάρος και γύρω του πλήθος λαού, στον οποίο με τα χέρια του εμοίραζε μάννα. Μία φωνή ακούσθηκε τότε: “Ο Τσάρος έλαβε επάνω του την ενοχή του ρωσικού λαού και ο λαός συγχωρείται!...”» («Οι Ρώσοι Άγιοι Νεομάρτυρες...», Μέρος Δ').

Το Δεκέμβριο του 1916 η τσαρίνα Αλεξάνδρα επισκέφτηκε τα στρατιωτικά νοσοκομεία και τα μοναστήρια του Νόβγκοροντ. Στο μοναστήρι Δεσανίτυ επισκέφτηκε την οσία ασκήτρια Μαρία Μιχαήλοβνα στο μικρό κελάκι της. Μόλις

μπήκε μέσα, η αγία άνοιξε την αγκαλιά της και είπε: «Έρχεται η μάρτυς βασίλισσα Αλεξάνδρα!». Την αγκάλιασε και την ευλόγησε. Λίγες μέρες αργότερα η αγία κοιμήθηκε. Αυτό (προέρχεται από τις Αναμνήσεις της Άννας Βυρούμποβας, βλ. ό.π., Η΄ Μέρος), μαζί με την επιστολή του αγίου Σεραφείμ και την αναφορά της αγίας Παρασκευής του Ντιβέγιεβο, δηλώνει ότι η τσαρική οικογένεια περίμενε το θάνατό της.

Πηγή: ioannis-kapodistrias.blogspot.com